

**Lieta C-628/21****Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas  
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2021. gada 11. oktobris

**Iesniedzējtiesa:***Sąd Okręgowy w Warszawie* (Polija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2021. gada 21. jūlijs

**Prasītāja:**

TB

**Lietas dalībnieces:***Castorama Polska Sp. z o.o., "Knor" Sp. z o.o.***Pamatlietas priekšmets**

Lūgums sniegt informāciju par to preču vai pakalpojumu izcelsmi un izplatīšanas tīkliem, ar ko pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats**

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 8. panta 1. punkts, saistībā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu – juridiskais pamats: LESD 267. pants

**Prejudiciālie jautājumi**

a) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 8. panta 1. punkts kopsakarā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības pasākumu, kas ir pieejams tikai tad, ja šajā vai citā tiesvedībā ir konstatēts, ka prasītājam ir intelektuālā īpašuma tiesības?

– Ja atbilde uz a) jautājumu ir apstiprinoša

b) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 8. panta 1. punkts kopsakarā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka pietiek pamatot, ka šis pasākums attiecas uz pastāvošām intelektuālā īpašuma tiesībām, nevis pierādīt šo apstākli, it īpaši situācijā, kurā lūgums sniegt informāciju par preču vai pakalpojumu izcelsmi ir iesniegts, pirms tiek celta prasība par zaudējuma atlīdzību par intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem?

### **Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra**

Direktīvas 2004/48 13. apsvēruma, 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 8. panta 1. punkts un 9. panta 1. un 2. punkts;

Spriedums, 2009. gada 16. jūlijs, *Infopaq International*, C-5/08, EU:C:2009:465;

Spriedums, 2017. gada 18. janvāris, *NEW WAVE CZ*, C-427/15, EU:C:2017:18;

### **Atbilstošās valsts tiesību normas**

1964. gada 17. novembra *ustawa – Kodeks postępowania cywilnego* [Civilprocesa kodekss] (2020. gada *Dz. U.*, 1575. poz., konsolidētais teksts; turpmāk tekstā – “Civilprocesa kodekss”) – 278., 479.<sup>89</sup>, 479.<sup>112</sup> un 479.<sup>113</sup> pants;

1994. gada 4. februāra *ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych* [Likums par autortiesībām un blakustiesībām] (2021. gada *Dz. U.*, 1062. poz., konsolidētais teksts) – 1. pants;

1993. gada 16. aprīļa *ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* [Likums par negodīgas konkurences novēršanu] (2020. gada *Dz. U.*, 1913. poz., konsolidētais teksts) – 3. pants un 13. panta 1. punkts;

### **Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts**

- 1 Prejudiciālā nolēmuma tiesvedības vajadzībām iesniedzējtiesa ir pieņēmusi, ka fakti ir šādi.
- 2 TB, kas ir prasītāja pamatlietā, pieder tiešsaistes veikali ar dekoratīvajiem produktiem. Savas uzņēmējdarbības ietvaros prasītāja pārdod pašas mehāniski ražotās attēlu reprodukcijas, kas apzīmētas ar simboliem A, B un C. Prasītāja norāda, ka viņa ir pašas reproducēto attēlu autore un, viņas ieskatā, šie attēli ir darbi autortiesību izpratnē. Katram attēlam ir nekompleksa grafika, kas sastāv no dažām krāsām un ģeometriskajām figūrām, kā arī īsa teikuma.

- 3 A un B attēlu precīzas kopijas bez prasītājas atļaujas tiek pārdotas 1. atbildētājas tiešsaistes veikalā un stacionārajos veikalos (*Castorama Polska*), kam tos piegādā 2. atbildētāja (sabiedrība *Knor*). Nedz uz prasītājas reprodukcijām, nedz uz reprodukcijām, ko 1. atbildētājai piegādā 2. piegādātāja, nav norādes par produkta autoru vai izcelsmi. 1. atbildētāja pārdod arī 2. atbildētājas piegādātos attēlus, kuros ir ietverts teksts, kas ir identisks C attēlam, bet ar atšķirīgiem grafiskajiem elementiem un burtveidoliem.
- 4 Attēlu vizuālais salīdzinājums:

Prasītājas A grafika



A grafika, ko pārdot atbildētāja (**precīza kopija**)



Prasītājas B grafika



B grafika, ko pārdot atbildētāja (**precīza kopija**)



Prasītājas C grafika

C grafika, ko pārdot atbildētāja (**identisks teksts, atšķirības grafiskajos elementos un burtveidolā**)

W NASZYM DOMU  
**RANO SŁYCHAĆ**  
**TUPOT MAŁYCH STÓPEK**  
**ZAWSZE PACHNIE**  
**PYSZNYM CIASTEM**  
 MAMY DUŻO OBOWIĄZKÓW  
 MNÓSTWO ZABAWY I  
**MIŁOŚCI**

W naszym DOMU  
 zawsze słychać  
**TUPOT MAŁYCH STÓPEK**  
**Zawsze pachnie**  
**PYSZNYM CIASTEM**  
 Mamy dużo obowiązków  
 Mnóstwo zabawy i  
**MIŁOŚCI**

- 5 Pēc iepriekšēja pirmstiesas pieprasījuma 1. atbildētājam izbeigt autortiesību pārkāpumus ar pieprasījumu, kas iesniegts iesniedzējtiesā 2020. gada 15. decembrī, prasītāja lūdza atbildētājam sniegt informāciju par izplatīšanas tīkliem, izsniegt pilnu piegādātāju sarakstu, sniegt informāciju par saņemto un pasūtīto preču daudzumu, datumu, kad preces tika laistas pārdošanā stacionārajos veikalos un tiešsaistes veikalā, stacionārajos veikalos un tiešsaistes veikalā pārdoto preču daudzumu, kā arī par cenu, kas saņemta no preču pārdošanas pēc sadalījuma stacionārajos veikalos un tiešsaistes veikalā.
- 6 Prasība bija pamatota ar Civilprocesa kodeksa 479.<sup>113</sup> pantu, ar ko ir īstenots Direktīvas 2004/48 8. pants. Savā pieteikumā prasītāja atsaucās uz attēliem (grafikām), kuru reprodukcijas pārdod 1. atbildētāja un kuras tai piegādā 2. atbildētāja, turklāt viņa norādīja, ka attiecībā uz šiem attēliem viņai ir mantiskās un personiskās autortiesības. Viņa norādīja, ka viņas pieprasītās informācijas sniegšana ir nepieciešama, lai celtu prasības par autortiesību pārkāpumu vai, pakārtoti, prasības par zaudējumu atlīdzību saistībā ar negodīgu konkurenci. Tādējādi izskatāmais lūgums sniegt informāciju tika iesniegts, pirms tika uzsākta tiesvedība, kurā tiek konstatēta iespējams intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums – tas nozīmē, ka ar šo lūgumu netiek prasīta zaudējumu atlīdzība ar mērķi aizsargāt intelektuālā īpašuma tiesības.
- 7 1. atbildētāja lūdza noraidīt lūgumu vai, pakārtoti, pieņemt lēmumu pēc iespējas mazākā apmērā, attiecinot to tikai uz darbiem autortiesību izpratnē (tomēr apšaubot, ka attiecīgajiem attēliem ir darbu statuss). Tāpat tā atsaucās uz komercnoslēpuma aizsardzību un faktu, ka prasītāja nav pierādījusi, ka viņai ir mantiskās autortiesības uz pārdotajām precēm, jo intelektuālas jaunrades darbi, uz kuriem attiecas lūgums, nav oriģināli. Tātad, ja tiktu apmierināts prasītājas lūgums, tas nozīmētu, ka autortiesību aizsardzība tiktu attiecināta uz idejām, jo reprodukcijas, uz kurām attiecas lūgums, atbilst mūsdienu tendencēm izmantot vienkāršotas motivējošas grafikas ar ikdienišķiem teikumiem, piemēram, “esi pozitīvs”, “neizmirsti pasmaidīt”. 1. atbildētāja uzskata, ka visi apstrīdēto reprodukciju grafiskie elementi ir ikdienišķi, atkārtojami un neizceļas ne ar kādu

oriģinālu iezīmi (piemēram, attiecībā uz kompozīciju, izmantotu burtveidolu utt.) no citām tirgū pieejamajām grafikām.

- 8 Iepazinusies ar 1. atbildētājas atbildi, prasītāja neiesniedza pierādījumu piedāvājumus, lai pierādītu intelektuālā īpašuma tiesību esamību ar grafikas un dizaina eksperta atzinumu.
- 9 Iesniedzējtiesa pēc savas iniciatīvas ir izteikusi šaubas – kuras tā ir paudusi arī lietas dalībniecēm – par Eiropas Savienības (Direktīvas 2004/48 8. panta 1. punkta interpretāciju), it īpaši attiecībā uz atbildi uz jautājumu par nepieciešamību **pierādīt**, vai tikai **pamatot**, tāda priekšmeta juridisko raksturu, uz kuru attiecas tiesvedība, ņemot vērā, ka Direktīvas 2004/48 6. un 7. pantā ir izmantoti dažādi formulējumi, turklāt Direktīvas 2004/48 4. pantā par personām, kam ir tiesības pieprasīt pasākumu, kārtības un aizsardzības līdzekļu piemērošanu, ir atzīti intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieki. Tiesas šaubas attiecas arī uz iespēju atšķirīgi veikt pierādīšanas procedūru – un tādējādi uz tiesību celt prasību esamību vai neesamību – atkarībā no tā, vai attiecīgais priekšmets ir darbs vai ražojums, kas neatbilst darba iezīmēm un nav aizsargāts ar ekskluzīvajām tiesībām.

#### **Pamatlietas pušu galvenie argumenti**

- 10 Prasītāja un 2. atbildētāja nav paudušas viedokli par iesniedzējtiesas šaubām, savukārt 1. atbildētāja norādīja, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/48 8. pantu, kas ir īstenots ar Civilprocesa kodeksa 479.<sup>113</sup> panta 1. punktu, ir jāpierāda, nevis tikai jāpamato, intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma esamība.

#### **Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izklāsts**

- 11 Iesniedzējtiesai ir jālemj par to, vai lūgums sniegt informāciju par to preču vai pakalpojumu izcelsmi un izplatīšanas tīkliem, kas pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, ir pamatots. Lai pieņemtu lēmumu, ir jānoskaidro, vai prasītājai ir intelektuālā īpašuma tiesības. Tas ir atkarīgs no tā, vai tiesības, uz kurām viņa atsaucas, ir saistītas ar objektiem, kuriem piemēro Direktīvā 2004/48 paredzēto aizsardzību, un vai šis apstāklis tiesvedībā par informācijas sniegšanu ir jāpierāda, vai tikai jāpamato.
- 12 Iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/48 13. apsvērumu tā aptver visas intelektuālā īpašuma tiesības, uz kurām attiecas Kopienas noteikumi šajā jomā vai attiecīgās dalībvalsts tiesību akti, tostarp uz autortiesībām. Turklāt tās noteikumi var tikt paplašināti iekšējiem mērķiem, lai iekļautu “tiesību aktus, kas attiecas uz negodīgu konkurenci, tostarp uz pirātiskām kopijām, vai līdzīgām darbībām”.
- 13 Lai gan iesniedzējtiesa uzskata, ka Polijas judikatūrā šajā ziņā nav sniegta viennozīmīga atbilde, izskatāmās lietas vajadzībām šī tiesa izmanto interpretāciju, saskaņā ar kuru valsts tiesību aktos Direktīvas 2004/48 noteikumi tika paplašināti

iekšējiem mērķiem, lai iekļautu negodīgu konkurenci, kas notiek, precīzi kopējot produktus (pat ja tie nav autortiesību, reģistrēto preču zīmju vai citu ekskluzīvo tiesību objekti). Ņemot to vērā, attiecībā uz A un B attēlu nepastāv Savienības tiesību interpretācijas problēma. Prasītāja noteikti ir ne vien pamatojusi, bet arī pierādījusi, ka 1. atbildētāja ir pārdevusi produktus, kas ir viņas A un B attēlu precīzās kopijas.

- 14 Tomēr, lai pieņemtu lēmumu par C attēlu, ir jāveic Eiropas Savienības tiesību interpretācija. Šī attēla gadījumā runa nav par produkta ārējā veidola kopēšanu. Tika izmantots teksts, saglabāts tā izkārtojums lapā, bet izmantojot citus grafiskos elementus un cita veida burtveidolu. Tādēļ iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai runa ir par darbu.
- 15 Saskaņā ar Polijas judikatūru darba – jaunrades iezīmes pārbaude ir jāveic tiesai, kurai principā nav pienākuma izmantot eksperta atzinumu šajā ziņā, izņemot, ja konkrētā lietā pastāv sarežģīti faktiskie apstākļi un tiesneša pieredze nav pietiekama. Tāpat tiek pieņemts, ka pienākums pierādīt un iesniegt lūgumu saņemt eksperta atzinumu ir lietas dalībniekam, ievērojot, ka, ja tiesai šajā ziņā ir šaubas, tai par to ir jābrīdina lietas dalībnieki.
- 16 Polijas doktrīnā ir pausti divi pretrunīgi viedokļi par to, kā ir interpretējams Civilprocesa kodeksa 479.<sup>113</sup> pants, ar ko ir īstenots Direktīvas 2004/48 8. pants. Saskaņā ar vienu nostāju ir ticami jāpierāda apstākļi, kas norāda uz tiesību pārkāpumu, – tādējādi rodas pienākums tos pierādīt, nevis tikai pamatot. Saskaņā ar otru nostāju pārkāpums nav jāpierāda, bet tas ir tikai jāpamato, jo lūgumu sniegt informāciju, kas paredzēts minētās direktīvas 8. panta 1. punktā, var vērst ne tikai pret pārkāpēju, bet arī pret trešo personu.
- 17 Šaubas par Direktīvas 2004/48 8. panta 1. punktu ietekmē Civilprocesa kodeksa 479.<sup>113</sup> panta interpretāciju. Šo šaubu kļiedšana ietekmē lēmumu par lūgumu sniegt informāciju. Ja Direktīvas 2004/48 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības pasākumu, ko piemēro tikai tad, kad ir pierādīts pārkāpums attiecībā uz priekšmetu, uz kuru tiesību īpašniekam ir autortiesības, tad situācijā, kad īpašas informācijas trūkuma dēļ tiesa nespēj patstāvīgi veikt novērtējumu bez eksperta palīdzības, lūgums šajā ziņā ir noraidāms (ja šāda pierādījumu iegūšanas procedūra nav veikta). Tomēr, ja pietiek tikai pamatot un konkrētā tiesvedībā nav jāpierāda (vai jāpieņem par acīmredzamu), ka pastāv intelektuālā īpašuma tiesības, bet tās ir tikai jāpamato, tad lūgums sniegt informāciju ir apmierināms pilnībā.
- 18 Šaubas par Direktīvas 2004/48 8. panta 1. punkta interpretāciju izriet arī no tā, ka Direktīvas 2004/48 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka “par personām, kas ir tiesīgas prasīt šajā nodaļā minēto pasākumu, kārtības un aizsardzības līdzekļu piemērošanu, dalībvalstis atzīst: [...] intelektuālā īpašuma tiesību īpašniekus saskaņā ar piemērojamo tiesību aktu noteikumiem”. Iesniedzējtiesa uzskata, ka no šīs tiesību normas izriet, ka jautājums par

intelektuālā īpašuma tiesību esamību ir jāpierāda, nevis tikai jāpamato. Pasākumus var piemērot tiesību īpašnieki, nevis personas, kas ir iespējamais intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks.

- 19 Savukārt Direktīvas 2004/48 9. panta 1. punktā ir izmantots jēdziens “iespējamais pārkāpējs”, kas norāda, ka par pašu pārkāpuma jautājumu nav jālemj, ņemot vērā Direktīvas 2004/48 6., 7. un 8. pantā noteiktos pasākumus, bet šis jēdziens vairs netiek izmantots attiecībā uz tiesību īpašnieku – lūguma iesniedzēju. Un saskaņā ar Direktīvas 2004/48 4. panta 1. panta a) apakšpunktu tas var būt tikai intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks.
- 20 Iesniedzējtiesa uzskata, ka no Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 18. janvāra sprieduma, *NEW WAVE CZ*, C-427/15, EU:C:2017:18, izriet, ka lūgums sniegt informāciju (pamatojoties uz Direktīvas 2004/48 8. panta 1. punktu) var tikt iesniegts tiesvedībā par intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu, ievērojot, ka pašā tiesvedībā par tiesībām uz informāciju nav obligāti jāpierāda intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums – tas nozīmē, ka prasītājam ir tikai jāpamato pārkāpuma apstākļi. Šķiet pašsaprotami, ka Direktīvas 2004/48 8. panta 1. punktā ir piešķirtas tiesības uz informāciju, lai būtu iespējams noteikt intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma apjomu, pakāpi un esamību situācijā, kad tiesību īpašniekam nav pārlicības par šiem faktiem.
- 21 Tomēr šī argumentācija nav attiecināma uz jautājumu, kas nosaka iespēju iesniegt lūgumu sniegt informāciju (Direktīvas 2004/48 8. panta 1. punkts), proti, uz jautājumu, vai konkrētai personai vispār ir intelektuālā īpašuma tiesības. Ja tiktu uzskatīts, ka arī šis jautājums var tikt tikai pamatots, tad runa būtu par pamattiesību nelīdzsvarotību, kaitējot komercnoslēpumam, uzņēmuma noslēpumam un uzņēmēju, uz kuriem attiecas lūgums sniegt informāciju, interesēm. Tiesvedībā par informācijas sniegšanu būtu jātiecas pēc tā, lai sniegtu informāciju, kas vajadzīga pārkāpuma apjoma un avota noteikšanai. Vienlaikus nešķiet saprātīgi pieņemt tādu pašu standartu attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieka statusu. Šis jautājums ir jāpierāda, nevis tikai jāpamato.
- 22 Ņemot vērā iepriekš minēto, iesniedzējtiesa ierosina uz a) jautājumu atbildēt apstiprinoši. Ja uz šo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde, iesniedzējtiesa ierosina uz b) jautājumu atbildēt noliedzoši, proti, ka nav pietiekami pamatot, ka attiecīgais pasākums attiecas uz pastāvošām intelektuālā īpašuma tiesībām, jo šis apstākļi **ir jāpierāda**.